

Sygn. akt VI Ka 233/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Skowron (spr.)

Sędziowie SO Andrzej Tekieli

SO Andrzej Wieja

Protokolant Anna Potaczek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Lesława Kwapiszewskiego

po rozpoznaniu w dniu 4 czerwca 2013 r.

sprawy M. F.

oskarżonego z art. 280 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

z powodu apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 28 lutego 2013 r. sygn. akt IIK 2005/12

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego M. F. w ten sposób, że z podstawy skazania eliminuje art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, natomiast z podstawy wymiaru kary art. 11 § 3 kk,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. K. kwotę 516, 60 zł w tym 96, 60 zł podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym,

IV. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 233/13

UZASADNIENIE

M. F. został oskarżony o to, że w dniu 9 lipca 2012 roku w J. po uprzednim zastosowaniu przemocy wobec małoletniego A. S. polegającej na kilkukrotnym uderzeniu go pięścią w twarz, w wyniku czego doznał on obrażeń w postaci stłuczenia kości jarzmowej i obrzęku po stronie prawej, skutkujących naruszeniem narządów ciała na okres poniżej dni siedmiu, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego marki N. (...) ze słuchawkami o wartości 110 złotych czym działał na szkodę A. S. i J. S., tj. o czyn z art. 280 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 28 lutego 2013r. w sprawie sygn. akt II K 2005/12:

I. oskarżonego M. F. uznał za winnego popełniania zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 280 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na mocy art. 280 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

II. na mocy art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu M. F. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania w dniu 11 lipca 2012r. przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

III. na mocy art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26.05.1982r. prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. K. kwotę 720 złotych tytułem nieopłaconych kosztów obrony z urzędu oraz kwotę 165,60 złotych tytułem podatku od towarów i usług,

IV. na mocy art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego M. F. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator zaskarżając orzeczenie Sądu I instancji w całości na korzyść oskarżonego M. F.

Powołując się na treść art. 427 § 1 i 2 kpk oraz art. 438 pkt 1 kpk wyrokowi temu zarzucił:

1. obrazę przepisu prawa materialnego, tj. art. 10 § 2 kk, poprzez skazanie oskarżonego M. F. za czyn wypełniający znamiona art. 157 § 2 kk, w sytuacji, gdy in concreto sprawca będący osobą nieletnią odpowiadał w warunkach określonych w art. 10 § 2 kk, zaś określony tym przepisem katalog typów czynów zabronionych, za popełnienie których nieletni po ukończeniu 15 lat mogą być pociągnięci do odpowiedzialności karnej, nie zawiera wskazania występku z art. 157 § 2 kk,

2. obrazę przepisu prawa materialnego, tj. art. 10 § 3 kk, poprzez jego niezastosowanie i niewskazani w podstawie prawnej wymiaru kary orzeczonej wobec oskarżonego M. F. w pkt I sentencji wyroku za czyn z art. 280 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, w sytuacji orzeczenia kary wobec sprawcy nieletniego, który dopuścił się czynu zabronionego po ukończeniu 15 roku życia ale przed ukończeniem 17 roku życia, podlegającego odpowiedzialności karnej na podstawie art. 10 § 2 kk.

Stawiając powyższe zarzuty i powołując się na treść art. 437 § 2 kpk skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie z podstawy kwalifikacji prawnej czynu popełnionego przez M. F. art. 157 § 2 kk i art. 11 § 2 kk, wskazanie w podstawie prawnej wymiaru kary orzeczonej wobec oskarżonego w pkt I sentencji wyroku – obok przepisu art. 280 § 1 kk – także art. 10 § 3 kk utrzymanie wyroku w pozostałej części w mocy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja prokuratora zasługuje na uwzględnienie.

Zasadnie Skarżący podnosi, iż ferując zaskarżony wyrok Sąd Instancji dopuścił się obrazy prawa materialnego, a to przepisu art. 10 § 2 k.k.

Art. 10 § 1 k.k. określa wiek podmiotowej zdolności do ponoszenia odpowiedzialności karnej określając go na 17 lat. Oskarżony M. F. w chwili popełnienia przypisanego mu przestępstwa, tj. w dniu 09.07.2012r. nie miał ukończonych 17 lat. W tej sytuacji jego odpowiedzialność na zasadach określonych w kodeksie karnym mogła nastąpić wyjątkowo i dotyczyć tylko przestępstw wymienionych w art. 10 § 2 k.k. Z treści tego przepisu jednoznacznie wynika za jakie czyny przestępcze ponosi odpowiedzialność nieletni. W sytuacji istnienia rzeczywistego zbiegu przepisów ustawy, gdy czyn nieletniego wykracza poza znamiona przepisu wymienionego w art. 10 § 2 k.k., sięgnięcie do pozostałych zbiegających się przepisów dla pełnej charakterystyki prawno karnej poprzez kumulatywną kwalifikację prawną czynu nie jest możliwe. (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 19.06.2001, sygn. akt II AKa 218/01, OSA 2001/10/63, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 21.04.2005r., sygn. akt II AKa 114/05, Prok. i Pr.- wykl. 2006/1/15).

W realiach niniejszej sprawy w sytuacji, gdy Sąd I instancji przypisał nieletniemu oskarżonemu M. F. popełnienie czynu, którego znamiona wychodziły poza art.280§1k.k. – wymieniony w katalogu przestępstw, za które może ponosić odpowiedzialność na zasadach określonych w kodeksie karnym nieletni (spowodowanie obrażeń ciała u pokrzywdzonego na okres poniżej dni 7) nie mógł uzupełnić prawnie karnego opisu tego czynu o art.157§2k.k. tego przepisu bowiem nie wymienia art.10§2k.k.

W tej sytuacji zaskarżony wyrok należało zmienić poprzez wyeliminowanie z podstawy skazania art.157§2k.k. w zw. z art.11§2k.k., a podstawy skazania art.11§3k.k.

Nie zasługiwał natomiast na uwzględnienie drugi z zarzutów apelacji – obrazy przepisu prawa materialnego art.10§3k.k. Przepis ten określa zasady wymiaru kary w stosunku do nieletniego skazanego za przestępstwa określone w §2 tego przepisu. Zgodnie z jego treścią wymierzona kara nie może przekroczyć dwóch trzecich górnej granicy ustawowego zagrożenia przewidzianego za przypisane przestępstwo, sąd może zastosować także nadzwyczajne złagodzenie kary. W sytuacji wymierzenia nieletniemu kary bez zastosowania instytucji przewidzianej w tym przepisie nie było potrzeby powoływania jego w podstawie wymiaru kary.

W pozostałej części zatem zaskarżony wyrok jako słuszny należało utrzymać w mocy.

Na podstawie art.29ust.1 ustawy z dnia 26.05.1982r. prawo o adwokaturze Sąd zasadził od skarbu Państwa na rzecz adw. T. K. 516,60zł w tym 96,60zł podatku od towarów i usług . Ustanowiony bowiem oskarżonemu obrońca brał udział w postępowaniu odwoławczym, a koszty tej obrony nie zostały opłacone.

Ze względów słuszności Sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze (art.624§1k.p.k. w zw. z art. 634k.p.k.)

Wyk. J.K.